Beszámoló - Határtalan program

Erdély 7. osztály 2024. május 20 – május 25.

23 tanulónk 2 fő kísérővel utazott Erdélybe a „Határtalanul” pályázat keretében. A hat napos kirándulásra készülve az előkészítő órákon, megismerkedtünk Erdély történelmével, földrajzával, népességével, s az

úticélokkal, s az utazás szükséges tudnivalóival. A fakultatív előkészítésként a Magyarság háza által ajánlott filmet néztünk meg június 6-án.

A kirándulás **1. napján, 2024. május 20-án, Pünkösd hétfőn** Rumból, az országot átszelve Ártándnál léptük át a határt. Első megálló a

Királyhágó volt. „Erdély kapujában” megcsodálhattuk a kilátást, majd Nagyváradon a Székesegyházat, az előtte álló Szent László szobrot és itt csatlakozott hozzánk

idegenvezetőnk is. Csucsa és Kolozsvár programjait az utolsó napra halasztottuk, s a közeli Tordai sóbányát csodáltuk meg. Utána a tordai hasadékban egy jó kis gyalogtúrát tettünk. Itt a Szent László legendát is feleleventettük. Jól esett a mintegy két kilométer hosszú séta. A széki Muskátli Panzióban vacsoráztunk és szálltunk meg.

A 2. napon, a Panzióban megreggeliztünk, majd – terven felül, a helyiek javaslatára – a holland Misi bácsi

Csipkeszegi Táncházát és múzeumát néztük meg, aki elmesélte nekünk a táncházmozgalom indítását, múzeuma történetét. Idegenként a székely-magyar kultúra, népművészet, népzene, néptánc hagyományok ápolásának, gyűjtésének szentelte életét. Csodálatos élményben volt részünk, megérte ott időzni! Útunkat Szováta irányába folytattuk, ahol körbesétáltuk a

Medve-tavat, a sókarsztokat és környékét. A településen a Dévai Szent Ferenc Alapítvány Szent József Gyermekotthonában is jártunk, az ott élő külhoni csoporttal ismerkedtünk. A nehéz helyzetbe kerülő gyerekeket befogadó intézményben szakemberek segíti őket, hogy önálló, az életben helyüket megálló felnőttek legyenek. Kiemelkedő tevékenységet folytató, közismert helyi személy is fogadott itt bennünk. Ott jártunkkor Böjte Csaba ferences rendi szerzetes, a Dévai Szent Ferenc Alapítvány alapítója is ott tartózkodott, akivel jóízű beszélgetést folytattunk.

Innen Parajdra indultunk, de a sóbánya sajnos beázás miatt zárva volt. Korondon Tófalvi Csaba sóvágó, só feldolgozó üzemet működtető helyi termelő a só felhasználásáról tartott számunkra bemutatóval összekötött előadást. A településen lehetőség volt ajándékokat venni a helyiek kézműves termékeiből. A közeli Farkaslakán megkoszorúztuk Tamási Áron síremlékét, és a kettős kopjafát is megnéztük. Utána

Szejkefürdőn a Mini Erdély Parkban Erdély legfontosabb történelmi épületeinek kicsinyített mását csodáltuk meg. Felkerestük a park szomszédságában levő Orbán Balázs síremléket, s elhelyeztük az emlékezés koszorúját. Este Székelyudvarhelyen szálltunk meg a Hintó Panzióban, ahol meleg vacsorával vártak minket.

A **3. nap r**eggel Székelyudvarhelyről indultunk el Máréfalvára, ahol 95 faragott és festett székelykapuban, s a hagyományos építkezést őrző kékre meszelt, tornácos székelyházakban gyönyörködtünk, s az óvoda előtti és a községházát díszítő kapuk előtt fotózkodtunk. Homoródfürdőn a Mária-forrás ,,gyógyító" hatású

vízét kóstoltuk. Csíkszeredán a Petőfi szobrot koszorúztuk meg, s Petőfi verseket szavaltunk. A Mikó várban a Csíki Székely Múzeumot és a Fejedelmek aranya – Uralkodói reprezentáció Erdélyben időszaki kiálltást tekinthettünk meg. Csíksomlyón a Barokk templomot csak kívülről láthattuk, mert a hétvégi csíksomlyói búcsú utáni munkálatok voltak, de megtekintettük a búcsújáró helyet és a hármas oltárt. A hármasoltás előtt elénekeltünk a Székely és a Magyar Himnuszt. A lefele vezető úton a Barátok fürdőjét is felkerestük. Innen Gyimesbükkre, az 1000 éves határra látogattunk el, s elhelyeztük az emlékezés szalagját. Az itt álló vasúti őrházat Bilibók Ágoston magángyűjtő mutatta meg. A vasúttörténetet bemutató gazdag gyűjteményét, s a bunkert is láthattuk. A Rákóczi vár sajnos még felújítás miatt zárva volt.

Visszatérve Székelyudvarhelyre az Emlékezés Parkját kerestük fel. Koszorúzás közben, felidéztük, hogy a park szobrait nagyrészt a beiskolázási körzetünkben, a Rummal szomszédos Zsennyén élő három szobrászművész Blaskó János, Lessenyei Márta, és Tóth Emőke készítette. Rövid városnézéssel ismerkedhettünk meg Székelyudvarhely nevezetességeivel.

A 4. napon a svédasztalos reggeli elfogyasztása és a hideg csomag felvétele után Gyergyószentmiklósra indultunk. A Tarisznyás Márton Múzeum udvarában látható kiállítást tekintettük meg. Az Örmény római katolikus templomban a gondnok mesélt nekünk az örmény népről, a templomról, majd a toronyba is felmehettünk. A lenyűgöző Békás-szoros bejárása után a Gyilkos-tavat jártuk körbe. Kialakulásának mondáját is megismertük. A szállás fele indulva megnéztük még a külszíni bánya kiállítást. Zeteváralján a völgyzáró gátat csodálhattuk meg. Kellemesen elfáradva tértünk vissza Székelyudvarhelyre.

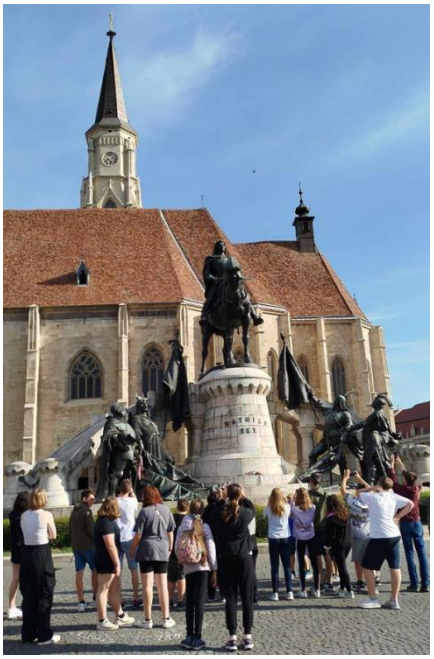
Az **5. napon** a székelyudvarhelyi szállásról indultunk egyenesen a Madarasi-Hargitára a székelyek "Szent hegyére". A menedékháztól gyalogtúrával értünk az 1801m-es csúcsra, ahol gyönyörű panoráma tárult elénk. A kopjafák sokasága

közt, a székely himnusz éneklése után nemzeti színű szalagot helyezünk el a turulmadaras emlékműnél. A túra után a menedékházban elfogyasztott kiadós ebéd után székelyudvarhelyi városnézést követően indultunk utolsó szállásunkra, Magyarfenesre.

A 6. napon a szállás elhagyása után Kolozsvár történelmi nevezetességeit kerestük fel. A Házsongárdi temetőben magyar kötődésű híres emberek síremlékét kutattuk. Mátyás király lovas szobrát, a mellette levő Szent Mihály templomot, valamint Mátyás király szülőházát is megnéztük. Útban hazafelé a Körösfői emlékek felelevenítésére is sor került, majd Csucsán az Ady emlékszobát tekintettük meg, a hajdani Boncza-kastélyban, mely Ady Endre Csinszkájának családi kastélya volt. Egy szép 16. századi fatemplomot is megcsodáltunk itt. A határátkelést követően még hosszú utazás után értünk haza.

Csodálatos élmény volt ellátogatni, azokra a helyekre, amelyek egykor Magyarországhoz tartoztak. Ugyanakkor meglepő volt számunkra, hogy az ott élő magyarok ennyire kiállnak a nemzetükért és fontosnak tartják magyarságuk megőrzését! Szívesen elmennénk újra! Köszönjük, hogy részesei lehettünk a Határtalanul programnak